

Auditorio Nacional, Mexico City

1980. máj. 13. kedd

Gizikém!

Mexico városból írom leveletem, s nem is akárhol: az Auditorio Nacional (Ordítórium) öltözőjében! Erre a helyre biztosan emlékszel. De nem ismernél rá, alaposan átalakították. Most egészen színház-szerű. Közel az öltözőkhöz van a színpad, a földszinten van a közönség zóna, a nagy magasságba felfutó széksoroknak csak a fele van meg, s az egészet egy igen kellemes akusztikát teremtő álmennyezettel takarták le. Persze „mólókon” sem kell már közlekedni. Persze most is óriási, de úgy mondják, már nem 35, csak 7 ezer ember fér be. Nincs telt ház, de jó a siker. Sajnos mexicói számot nem énekelünk. Ezt a sok intézkedő bizony elbutáskodta. Kár.

Monterey-ből írtam első leveletem 8-án, csütörtökön. Azt bizonyára megkaptad. Sietek megírni, nehogy aggódj, hogy már kitűnően érzem magam! Sutba vágtam minden gyógyszert! Semmit sem szedek, és érdekes: kávét csak reggel iszom, akkor se 3-4-et, csak másfelet! Aztán egész nap

eszembe sem jut. Sokan küszködnek mindenféle bajjal, gyomorrontással, rekedtséggel, megfázással, ájulással. Nekem mindez még "nem jött be"! Remélem otthon is mindenki legalább olyan egészséges, mint én itt.

Ma levélosztás volt, én nem kaptam, igaz még nem is vártam. Otthoni és világpolitikai híreket jól kapunk Kereszti András, a Népszabadság bennünket kísérő munkatársától.

Monterey után megkezdődött keserves vándorlásunk, ami leginkább az észak-amerikai "vidéki turné"-hoz hasonlítható. Etetésünk változatlanul tart, egész 16-ig, de hovatovább ez is csak terhes lekötöttséget jelent. Saltillo nem volt messze, de a két előadás miatt egész napos lett a program. Aguascalientes egy falu, szép színházzal. San Louis Potosi, a híres aranyláz városa igazi nagyváros, de semmit se láttunk belőle: ott derült ki, hogy 2 előadást kell tartanunk. Rengeteg idő, meg a szállodák! Rendszerint 2-3- elosztódnak, s azon belül kialakulnak a szobák. Itt különösen: utolsók között kaptam meg a szállást, egyenesen mehettem is a színházba. A színház fullasztó, meleg, bűdös!

Queretaro is egy nagyobb falu, sportcsarnok-hodályban szerepeltünk. Ami itt érdekes: vettem Neked 2 szép turmalin követ. Az egyik különösen színjátészó: nem csak zöld, barna, vörös, ahogy esik rá a fény.

És ma itt Mexicóban. Szállodánk egyike a legelőkelőbbeknek, szemben a Regis-szel, ahol annakidején laktunk: Hotel el Presidente. A 10. emeleten lakom, nagyon szép, aránylag hűvös szobában; süppedő padlószőnyeg, színes TV (ronda színekkel), meg minden. Az arany méregdrága: a naptár medalion amit szerettem volna venni, több mint 400 dollár! Kapunk itt összesen 250-et. Különben minden kapható, ami 15 évvel ezelőtt. Holnap okosabb leszek, mert ma csak némi ebéd utáni alvás után szaladtam le egy kis 3/4 órás tájékozáásra.

Most itthon vagyok a szállóban, belenéztem a TV vagy 6 csatornájába, de eloltottam, nem volt kedvemre való.

Holnap új levélbe kezdek, amit még itt Mexicóban szeretnék feladni. Addig is csókollak:

Miklós